

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

อีสานเขียว ไครกล้าพูด

เงินสดยังไม่พอที่จะทำประโยชน์ ต้องรอ ๆ ไว้ก่อน แล้วกำลังพิจารณาถึงเรื่องจุด จุดไหนบกพร่องที่จะควรสงเคราะห์ ต้องพิจารณาเรียบร้อยเสียก่อนก่อนที่จะออกไม่เงินมันจะเป็นอีสานเขียวนะ โห สลดสังเวชมากนะอีสานเขียว ส่งเงินมาให้พวกอีสานเขียวนี้ เอาไปใส่ฟุงกันหมดเลย เรายากว่าอย่างนี้นะ อยากว่าหมด เงินส่งไปอีสานเขียว มันเลยกลายเป็นฟุงเขียวไปหมดเลย

ไม่พูดเสียเฉย ๆ นะอีสานเขียว เงินส่งมาเป็นเงินของแผ่นดินส่งมาให้อีสานเขียว ฟาดเข้าฟุงเขียวเสียหมด ทำพอประดับร้านนะ ทำนิด ๆ หน่อย ๆประดับร้านเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วทำนั้นก็จ้างเด็กไปปลูกต้นไม้ะ อีสานเขียวให้เอาไปปลูกต้นไม้ ไปจ้างเด็ก แล้วส่วนใหญ่กินแล้ว เอาไปจ้างเด็กเล็ก ๆ น้อย ๆ เด็กเลี้ยงควายอยู่ตามท้องนาไหนแหละ ให้ไปปลูกที่นั่นที่นี้ ส่วนใหญ่เอาไปกินหมด

นี่เขามาเล่าให้ฟังเต็มहुเต็มตา ปากไหนพูดแบบเดียวกัน เราเอาปากที่พูดแบบเดียวกันเป็นความสัตย์ความจริงนี้มาพูด จึงไม่ใช่หาเรื่องต่อผู้ใดนะ นี่ละเรื่องราว เราไม่ไปเห็น แต่ลูกศิษย์ลูกหาใครต่อใครมาพูด พูดเสียงเดียวกัน กินไม่ทราบก็ขึ้นนะ เช่นไปซูดสระลูกหนึ่งนี้ จ้างกันมาเป็นทอด ๆ กินกันมาเป็นทอด ๆ จนกระทั่งถึงสระลูกหนึ่ง สระที่ประมูลมานี้ห้าหมื่นบาท ตกลงไปสระนี้เพียงพันบาทหรือว่าห้าร้อยบาท คิดดูซิกินไปขนาดไหนมัน จ้างกันเป็นชั้น ๆ นะ กินกันเป็นทอด ๆ ลงไปเลย พวกนี้พวกกิน

แหมสลดสังเวชจริง ๆ นะ ทำไมมันถึงเป็นยักษ์เป็นผีเอนักหนาเมืองไทยเรานี้ สลดสังเวชนะ เขามาเล่าให้ฟังรายไหนนี้ โอ้โห ก็คือเขาทนไม่ได้นั้นเองเขาจึงมาเล่าให้เราฟัง ไครมาจากที่ไหนมาพูดแบบเดียวกันนี้ะ จะจ้างอะไรก็ตาม ให้ทำอะไรก็ตาม นี่ละกินกันเป็นทอด ๆ กินกันเป็นลำดับ ๆ อย่างนี้ กินเป็นชั้น ๆ ลงไปเลยละ ไม่ใช่จ้างเอา ซูดสระลูกนี้ห้าหมื่นบาท พอเสร็จเรียบร้อยไปตรวจงานปั๊บ เอาห้าพันบาทนี้ไม่มีแต่กินกันเป็นลำดับ ๆ กว่าจะถึงห้าพันบาทมันเป็นห้าแสนบาทไปแล้วดูซินะ มันเป็นอย่างนั้นนะ

นี่ละอีสานเขียวเขามาเล่า ภาคอีสานเรานี้ละภาคสะแตกไม่หยุด กินหมด ไม่จมนยังงบ้านเมืองเมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว มีแต่พวกยักษ์พวกผีกินบ้านกินเมือง บ้านเมืองจะไม่จมนได้ยังไง ปากไหนก็มีแต่ปากจะกินจะกลืน ปากที่จะหนุนไม่มีจะทำยังไง เขามาพูดให้ฟัง พูดมากต่อมากนะ ไครอยู่จุดไหนมาพูดเป็นเสียงเดียวกันหมด เขาจะหาเรื่องใส่

เธอ ไม่หาเรื่องว่าฉันเลย เรื่องต้องเป็นจริงอย่างนั้น เราไม่ไปเห็นเองเขามาเล่าให้ฟัง เราก็นำคำพูดที่เขาเล่าให้ฟังนี้ กินกันเป็นชั้น ๆ อย่างนี้เลยไม่ใช่กินธรรมดาเนะ กินกันเป็นทอด ๆ กว่าที่จะถึงจุดนั้นไปเท่าไรแล้ว ลงถึงจุดนั้นเพียงห้าบาท เอาไปกินแล้วก็พันบาท มันกินกันขนาดนั้นนะ

ใครเอาเงินมาให้อีสานเขียวอีกซิ ออกมาจากคลังหลวงเอามาให้อีสานเขียวอีก ดูซิเป็นยังไง อีสานเขียวอีสานพุงเขียวนั้น พุงใครไม่ทราบแหละ ใครเอาเงินมานี้พวกนี้พวกกิน ตัวอีสานจริง ๆ มันได้ปลูกต้นหนึ่งเท่านั้นบาทเท่านั้นบาทเท่านั้นละ ตัวอีสานได้กินเท่านั้นนะ ที่ตัวเขียว ๆ มันอยู่พุงใหญ่อยู่นั้น มันออกมาจากตรงไหนนั้นละพุงใหญ่อยู่ตรงนั้น กินอยู่ตรงนั้นนะ อีสานจริง ๆ ไม่กิน เด็กเลี้ยงควายไปปลูกต้นไม้ต้นหนึ่งให้ห้าบาท ต้นหนึ่งให้สิบบาท หรือต้นหนึ่งให้เท่าไรแล้วแต่จะให้แหละ มันกินมาแล้วเป็นพัน ๆ บาท เป็นร้อย ๆ พัน ๆ มาแล้ว กินก็ทอดมาแล้วนั้น

เขาเล่าให้ฟังเป็นลำดับลำดับเนะ จ้างมาเป็นทอด ๆ นะ กินกันมาเป็นทอด ๆ เลย กว่าที่จะถึงต้นไม้ต้นหนึ่งนี้กินมาสักกี่ทอดแล้ว สระลูกหนึ่งก็ทอด ให้สร้างอะไรตรงไหนเป็นคูเป็นคันต่าง ๆ เหล่านี้กินกันเป็นทอด ๆ มา สร้างคลองนั้นคลองนี้ มีแต่คลองยักษ์กินดับแผ่นดินทั้งนั้นแหละ สร้างพอเป็นร่องเป็นรอยพอระดับบ้าน ว่าเงินนี้เป็นเงินอีสานเขียว นี่คือเงินพุงเขียวไม่ว่านะ โห สลดสังเวชนะเขามาเล่าให้ฟัง มันพิสดารจริง ๆ นะการกินกันนี้ กินพิสดารมากที่สุดตามที่เขามาเล่าให้ฟัง เราฟังเป็นระยะ ๆ เป็นทอด ๆ กว่าที่จะถึงจุดลงตัวนี้หมดไปเท่าไร ๆ มันกินกันอย่างนั้นนะ

ไปบอกทางแผ่นดินให้โยเงินมาอีสานเขียวอีกซิ แล้วที่ไหนเขียวอีก อีสานเขียว ตะวันออกเขียว กลางเขียว ใต้เขียว เหนือเขียว เข้าไปซิ เอ้า ส่งไปให้มันเขียวหมดทั้งประเทศไทยเรานี้แล้วก็จมน เขียวหมดแล้วก็จมนเท่านั้นละ นี่ละกินกันอย่างนี้ละเมืองไทยเรากินกัน มันหยาบโลนขนาดไหน เลวขนาดไหนชาวพุทธเรา นี่เห็นไหมความโลภมันกินคนอย่างนี้จะดูเอา นี่โทษแห่งความโลภ มันจะเอาบ้านเมืองจมนอยู่เวลานี้ คือโทษแห่งความโลภกินไม่หยุดไม่ถอย กินไม่พอปากพอท้อง

กินด้วยอำนาจตัณหากินเท่าไรไม่พอ ถ้ากินเพราะความหิวความโหยในท้องในปากนี้พอ กินลงไปนิดหน่อยอิ่มแล้วพอแล้ว ถ้ากินด้วยกิเลสตัณหาที่กินจนกระทั่งจมนก็ไม่พอ เมืองไทยเรานี้จมนไปอีกห้าเมืองก็ไม่พอกิน กินแบบนี้

ใครพูด อย่างนี้เขาไม่กล้าพูด แต่กล้าทำกันเต็มบ้านเต็มเมือง แต่ผู้ที่จะพูดอย่างนี้ตำหนิอย่างนี้ไม่มี ต้องชมกันปรือ นี่ไม่ชม ควรตติ ควรชมชม พูดตามหลักตามเกณฑ์ตามเหตุตามผลจึงเรียกว่าศาสนา เป็นอย่างนั้นศาสนา พูดตรงไปตรงมาเลยไม่

นั่นเป็นที่เชื่อถือไม่ได้ ศาสนาเหล่านี้แหละหลอกลวงโลก เป็นที่เชื่อถือไม่ได้ ตายใจไม่ได้ ต้องให้ตรงไปตรงมาจึงเรียกศาสนา

ชนเงินมา จากที่ไหนชนมา ๆ จะมาประดับร้านนะซี ไปสร้างอันนั้นไปสร้างอันนี้ พอประดับร้านให้ประชาชนเขาได้เห็น อันนั้นสร้างอันนั้น สร้างถนนหนทาง สร้างตึก หรือสร้างอะไรก็แล้วแต่เถอะตั้งที่ว่านี้แหละ สร้างพอประดับร้าน ๆ ส่วนใหญ่เอาไปสะแตกหมดเลย เอ้า หมดไปชนมาอีก เอ้า สร้างนั่นสร้างนี้อีก เมืองไทยเราไม่เพียงพอ เอ้าเอามาอีก มันจะพออะไร พุงหลวงมันยิ่งกว่าทะเลหลวงจะพออะไร ชนมาเท่าไรก็ไปสะแตกกันหมด เอามาประดับร้านห้าบาทสิบบาท นอกนั้นไปประดับพุงหลวงหมด จะเอาอะไรมาเหลือเงินนะ

นี่ละแผ่นดินไทยเราจมด้วยเหตุนี้เองจะจมเพราะเหตุไร ไม่ได้จมเพราะหาไม่ได้ อะไรไม่ได้นะ เพราะหามาได้นี้แหละ หามาแบบไหนมันก็หามา เอาชาติไทยไปอวดไป อ้างเอามา ติดหนี้ติดสินเขาพระรุ้งพระรังเพราะเหตุเหล่านี้เอง จะเป็นเพราะอะไรไป อ้างเมืองไทยแล้วก็เอาเมืองไทยไปจม เจ้าของเป็นคนกลืน พูดแล้วสลดสังเวชนะ สกปรกมากนะ สกปรกจริง ๆ

ผู้ดีเราไม่ทำหนี เราทำหนีคนเลวแบบนี้ต่างหาก คนแบบนี้แบบทำลายชาติ แบบทำชาติให้ล่มจม คนดีไม่ทำ คนดีพุงแทบเป็นแทบตาย ดีไม่ดีถูกเขาตีตออกจากวงราชการงานเมือง เอาคนชั่วเลว ๆ เข้าไปยึดเข้าไปกินบ้านกินเมืองแหลกเหลวไปหมด คนดีตีตออก ไม่ตีตออกก็รำคาญอยู่ไม่ได้ อยู่กับเขาไม่ได้ ถูกเขี่ยถูกตีตออกตกกระป๋องไปก็มี หนีไปก็มี เอาตัวรอดไปเสียดีกว่า ชี้แจงรำคาญกับพวกสกปรก หนีไปด้วยความรำคาญก็มี มีหลายแบบ นอกนั้นก็กินกันกลืนกันแหลกเหลวหมดเลย

เอ้า ตั้งขึ้นมาใครตั้งขึ้นมา ตั้งขึ้นมาก็มากินกันแบบนี้ ให้แหลกไปหมดแบบนี้ ไม่จมได้ยังไงเมืองไทยเรา ความจริงมันเป็นอย่างนี้ นี่เอามาจากความจริงนี่นะ ข้าราชการลูกศิษย์ลูกหาเต็มทุกระทรวง ๆ มาเล่าให้ฟังด้วยความสลดสังเวชเขาเอง เราผู้ฟังก็สลดสังเวชเหมือนกัน เรื่องวิธีการกินการโกงการรีดการไถกันนี้ นับไม่ได้เลย กินตลอดแหลกเหลวตลอด สกปรกที่สุดอยู่ในวงเมืองไทยของเรา นี่ สกปรกมาก เป็นอย่างนี้แหละ แล้วจะไม่จมได้ยังไงเมืองไทยเมื่อเป็นอย่างนี้ เมืองไหนก็เมืองเถิดถ้าลงกินกันแบบนี้แหลกทั้งนั้นแหละไม่มีเหลือ

มันไม่ได้อายนี้ มันหน้าด้านขนาดนั้นแหละเวลานี้ ด้านที่สุดคือพวกกินนี้ พวกลูกศิษย์ลูกหามีอยู่เต็มแผ่นดินเต็มทุกระทรวง ทุกระทรวงไหนไม่เป็นลูกศิษย์ของวัดนี้ไม่มี ที่นี้ปากมีตามีหุมีใจมี ก็ต้องเอาจากความคิดความเห็นความรู้เหล่านั้นแหละ ทั้งดีทั้งชั่ว

เอามาระบายให้ฟัง ปากนั้นพูดอย่างนั้น ปากนี้พูดอย่างนี้ เขาเห็นเหตุการณ์มาอย่างนั้น เห็นเหตุการณ์มาอย่างนี้

เขาไม่ได้มาโกหกเรานี่ พวกนี้ไม่ใช่พวกโกหกเรา พวกเอาความจริงมาแล้วให้ฟัง ล้วน ๆ ทีเดียว เป็นที่เชื่อถือได้เลย วิธีการของบ้านเมืองที่จะล่มจมไปนี้ เพราะเหตุผล กลไกอะไร เพราะเหตุนี้เอง กินไม่หยุดกินไม่ถอย กินสกปรกที่สุดเลย พวกนี้พวกหน้า ด้านพวกสกปรก กินเป็นชั้น ๆ ไปเลยนะ

อย่าว่าอื่น เพียงโฉนดที่ไรที่นาเขานี้ละ ก็ข้าราชการเป็นผู้มาทำเอง เป็นผู้มาทำ โฉนดให้ประชาชนราษฎรเสียเอง ราชการเป็นที่รับรองยืนยันของประเทศชาติแล้ว มา ทำแล้ว เอาอีกราชการหนึ่งมาอีก แล้วว่านี้ใช้ไม่ได้ต้องมาทำใหม่ กินแล้วนะนั่น เอาไป สะแตกแล้ว วิธีการกินอีกแบบหนึ่งมาอีกแล้ว ต้องไปทำใหม่ ทำอย่างนั้น ๆ เรียกเอา เงินเท่านั้น ๆ กินไปอีกแล้วเป็นชั้น ๆ อย่างนี้ เวลานี้เป็นอย่างนั้นนะ น่าทุเรศจริง ๆ นะ

เรานี้ฟังมานานแสนนานมันอัดอั้นตันใจก็พูดเสียบ้างซิ เรื่องเป็นอย่างนั้นจะไม่ ให้พูดได้ยังไง เป็นขนาดนั้นนะ นี่ดูตาสีตาสตามท้องนา นี่ โฉนดก็ข้าราชการงานเมือง มาทำให้ แล้วก็หาเรื่องว่าไม่ถูกต้อง แล้วมาทำใหม่ กินเขาก็กินเป็นอย่างนั้นนะ กินเป็น ชั้น ๆ ไปเลย ทุเรศจริง ๆ นะ ทำไม่ถึงหยาบโลนเอานัก สกปรกมากนัก หน้าด้านมาก นักพวกนี้ พวกหน้าด้านกินบ้านกินเมือง ไม่อายประชาชนราษฎรซึ่งเขาเป็นคนดีบ้าง เลย ตัวเป็นคนเลวทรามกินบ้านกินเมือง สกปรกมากที่สุดคือพวกนี้

พวกนักเรียนก็มาอยู่ข้างหลัง มีเยอะ ให้พากันจำพากันฟังนะ เวลาที่คลื่นกิเลส กำลังตีตลาด เมืองไทยนี้จะล่มจมเพราะกิเลสเหล่านี้ละมากต่อมากนะ เรื่อยากแล้วว่าจะ ล่มจมเพราะทรัพย์สมบัติเงินทองข้าวของสูญไปหายไปเสียไป สูญไปทำอะไรไปเพราะ กิเลสประเภทเหล่านี้ละ ตีตลาดเหล็กไปเวลานี้ยังไม่รู้หรือ คนเราประพุดติเนื้อ ประพุดติตัวแบบลืมนเนื้อลืมนตัวเวลานี้มีเยอะทีเดียว เกลื่อนประเทศไทยเรา เอาลัทธิผี เปรตที่ไหน เมืองนอกเมืองนาเข้ามาเหยียบเมืองไทยซึ่งเป็นเมืองพุทธเหล็กเหลวไป หมด ยังไม่รู้เนื้อรู้ตัวอยู่หรือเวลานี้ละ

มองไปที่ไหนเห็นแต่ลิงแต่ค่างเต็มบ้านเต็มเมือง แล้ว โถ ทำทำยิ่งใหญ่ นะ ยศ ถาวรตาคักก็สูง ทุกสิ่งทุกอย่างโอ้อวดกัน มีแต่เรื่องของกิเลสโอ้อวดกันเพื่อความล่ม จมทั้งนั้น ไม่ใช่เพื่อความเจริญรุ่งเรืองอะไรเลย เพราะกิริยาที่แสดงออกเหล่านี้ไม่ได้ทำ บ้านเมืองให้เจริญนะ มีแต่ทำบ้านเมืองให้ล่มจมทั้งนั้นละ มองไปที่ไหนมองดูไม่ได้นะ เวลานี้ เจ้าของยังหยังอยู่นะ ต่างคนต่างหยังเต็มบ้านเต็มเมือง

เมืองไทยเราเป็นเมืองลืมน้ำมันตัวเสียมากต่อมากนะ ทางไหนมายึด ทางไหนมากกว่า ๆ เอาเลย ไม่มีเนื้อหนังเป็นของตัวเองเลย เมืองไทยเราเป็นอย่างนั้น เวลานี้เลอะเทอะมากที่สุดเลย ศาสนาลงไม่ได้นะ ว่าศาสนาพุทธมันมีแต่ลมปากเฉย ๆ ตัวกิเลสมันเต็มบ้านเต็มเมืองเวลานี้ นั่นแหละศาสนาคือกิเลส ทำความฉิบหาย ถ้าว่าราชาตัณหาก็กิฬิกกิกก่อนะ เกินบ้านเกินเมือง เหมือนกับว่าราชาตัณหาเหล่านี้ไม่เคยมีมาตั้งแต่ไหนแต่ไรเลย ฟังมามีสองวันสามวันนี้ จึงได้เห่กันจนจนเป็นบ้า ไม่รู้เนื้อรู้ตัว ทุกชาติชั้นวรรณะเป็นบ้ากันทั้งนั้นเวลานี้

ขอพูดเสียบ้างเถอะ ดูโลกนี้ดูมานานแล้ว เราพูดให้เต็มเหนี่ยวดูโลกมา ๔๙ ปีนี้แล้ว ดูอย่างชัดเจนดูอย่างเต็มहुเต็มตา ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับหัวใจเราเลย เราดูด้วยความเต็มเปี่ยมทุกอย่าง ไม่มีที่ว่าจะเสียท่าเสียทีพลาดท่าพลาดทีให้กิเลสทั้งหลาย ตั้งแต่บัดนั้นมาแล้วจนกระทั่งปานนี้ จึงเรียกว่าถ้าพูดภาษาโลกก็เรียกว่าสนุกดูเรื่องกิเลสเหยียบหัวคนเวลานี้ มันกำลังเหยียบย่ำทำลายเป็นบ้ากันทั้งโลก ยังไม่ได้คิดอ่านบ้างเห

อะไร ๆ มีแต่เรื่องกิเลสออกหน้าออกตาทั้งนั้น แล้วเจ้าของหยิ่งด้วยนะ มันเป็นบ้ากันทั้งหมด หยิ่งหมดตั้งแต่ผู้ใหญ่ถึงผู้น้อย มีแต่หยิ่งเพื่อทำความล่มจมให้แก่ตัวเองและชาติบ้านเมืองนั้นแหละ มันไม่รู้เนื้อรู้ตัวจะว่ายังไง แล้วก็ไปตำหนิว่าบ้านเมืองเป็นอย่างนั้น บ้านเมืองเป็นอย่างนี้ ตัวเป็นยังงไรไม่ดู ต่างคนต่างสั่งสม ต่างคนต่างส่งเสริมในสิ่งไม่ดีทั้งหลาย แล้วเหยียบย่ำลงไป ๆ สุดท้ายเมืองไทยก็จะจมไปเพราะความประพฤติกิเลสเนื้อลืมน้ำมันตัวของเมืองไทยเรานี้แหละ

เป็นจริง ๆ เวลานี้ มันอดทนไม่ได้พูดเสียบ้างซิ ดูมาแล้วเต็มเม็ดเต็มหน่วยบอกชัดเจนขนาดนี้แหละ เอาธรรมออกมาเปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ระวังกิเลสมันจะมารุมธรรมนะ หาวาหลงตาบัวพูดอะไรต่ออะไรไปไม่ได้เรื่องได้ราว ได้เรื่องได้ราวแต่กิเลสเท่านั้นแหละ ถ้ากิเลสตรงไหนนี้คว้ามับ ๆ ถ้าเป็นธรรมแล้วปิดปั๊บ ๆ นะเวลานี้เป็นอย่างนั้นนะเมืองไทยเรา หมดเมืองไทยไม่ได้เลือก ชาติชั้นวรรณะเพศวัยอะไรก็ตาม ไม่ว่าพระว่าเณรฆราวาสมันพอ ๆ กัน ไม่มีเนื้อหนังไม่มีหลักมีเกณฑ์เลย ไขว่คว้าทั้งนั้นแหละเวลานี้ หลักเกณฑ์ไม่มี

พุทธศาสนาเป็นหลักเกณฑ์อันยิ่งใหญ่ครอบโลกธาตุ ไม่ยึดไม่ถือไม่นำมาปฏิบัติพอให้เป็นสิริมงคลแก่บ้านเมืองของเราเลย เอาตั้งแต่เรื่องพินเรื่องไฟมาเผาบ้านเมืองตลอดเวลา นับตั้งแต่เด็กจนกระทั่งถึงผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่สุด มีแต่พวกทำลาย มองไปที่ไหนเห็นแต่กิริยาทำลาย ไม่มีกิริยาส่งเสริมติดตัวบ้างเลยทำยังไงเมืองไทยเรา พวกกันคิดแล้ว

หมดนั่นแหละ ไม่ได้มีอะไรขายยังตัวเองบ้างเลย ไม่ว่าแต่ผู้ใหญ่ผู้น้อยนะ มันเป็นแบบเดียวกันหมดเลยเวลานี้จะทำยังไง

กิเลสมันมีอยู่เรื่องมี ถ้าไม่มีอะไรเสริมมันก็เหมือนกับไฟในเตาเรามีอยู่อย่างนั้นแหละ ไม่มีอะไรเข้าไปเสริมก็ไม่ลุกไหม้ ไม่ไหม้บ้านไหม้เรือน ไหม้สมบัติเงินทองข้าวของให้ฉิบหายป่นปี้ไป ถ้ามันอยู่ในเตาที่มีการรักษากันอยู่นะ นี่กิเลสตัณหา มันก็อยู่ในเตา คือในหัวใจของคนเราทุกคนนั่นแหละ ให้มีศีลธรรมเป็นเครื่องรักษามันบ้างซิ จะปล่อยให้มันลุกไหม้ไปอะไรนักหนา

ความโลภก็ลุกไหม้จนเมืองไทยจะจมเพราะความโลภนี่นะ ไม่ใช่จมเพราะการเสาะแสวงหาเพื่อความเจริญของเมืองไทย มันจมเพราะความลืมนื้อลืมตัว จมเพราะการติดการตื้น จมเพราะความทะเยอทะยาน ได้เท่าไรไม่พอ ๆ ติดดิน โหย คาดการณ์ไกลทีเดียวนะ ไม่ว่าจะปลุกตีกปลุกบ้านทำอะไร ๆ คาดการณ์ไกลไว้ทีเดียว ทำไว้เผื่ออย่างนั้น ๆ กิเลสจึงจุมกไปมันไม่ดู มันคาดไป ๆ แล้วก็หวัง ความหวัง หวังเรื่อย ทั้งคาดทั้งหวังทั้งสร้างทั้งตั้งทั้งดีด แล้วผลร้ายได้คือความผิดหวัง จมไป ๆ

เห็นไหมเมืองไทยเราเวลานี้กำลังจมไป ๆ เพราะความคาดความหมายของกิเลสมันดันออกไป แล้วก็ความหวังกิเลสจึงไปอีก สิ่งที่ได้มามีแต่ความผิดหวัง ผิดหวังก็เป็นความทุกข์ละซิ เต็มบ้านเต็มเมืองเวลานี้ ตึกรามบ้านช่องสร้างไว้เพื่อความเจริญเดี๋ยวนี้กำลังเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้มนุษยผู้สร้างนั่นแหละ จะเป็นใครไปที่ไหน นี่ละอำนาจแห่งความโลภ โลภไม่มีเมืองพอ โลภไม่รู้จักอึดพอ นี่ละท่านเรียกว่าพินว่าไฟ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์สอนโทษแห่งความโลภไว้ ประกาศกังวานมากก็กัปกัปกัลป์นี้แล้ว โลกของกิเลสตัณหา มันไม่ยอมฟังนะ มีแต่ติดแต่ตื้น เผาเจ้าของจนเป็นเถ้าเป็นถ่านมันก็ไม่เห็นโทษของความโลภจะว่าไง

ให้อยู่ด้วยธรรม กินด้วยธรรม ใช้ด้วยธรรมแล้วไม่เดือดร้อนมากนะมนุษย์เราเดี๋ยวนี้มันเดือดร้อนเพราะอันนี้ละ เลยเกิด..ความโลภ เมื่อมีความโลภแล้วความโกรธจะไม่มีได้ยังไง เมื่อไม่ได้ก็หงุดหงิดอย่างน้อย แล้วครุ่นคิดทั้งวันทั้งคืน เอาไฟเผาในหัวออกเจ้าของตลอดเวลา เพราะความคิดความคาดไว้ไม่สมหวัง มีแต่ความผิดหวัง ๆ

พูดถึงเรื่องราคะตัณหากี่เอา เหมือนกับว่าราคะตัณหาไม่เคยมีมาเลย ฟังมีมาวันสองวันนี้ มันมีมากก็กัปกัปกัลป์แล้วก็ไม่รู้ ประชาญ์ทั้งหลายบรรพบุรุษท่านรักษาสิ่งเหล่านี้ไว้ด้วยไฟอยู่ในเตา มีศีลธรรมครอบเอาไว้ ๆ บ้านเมืองของเราทั้งที่มีกิเลสอยู่ที่นี่แหละก็อยู่กันเป็นผาสุก แต่เวลานี้เปิดไฟแล้วไฟนี้ออกนอกเตา มันก็ลุกไหม้ไปใหญ่ ละซิ ใครก็ใส่ออกนอกเตา ๆ เผาบ้านเผาเมือง เผาไม่มีประมาณ แหกเหลวไปหมด

เพราะไฟลูกกลมออกนอกเตา ไม่มีศีลธรรมเป็นเครื่องรักษานั้นแหละมันถึงได้เป็นไป
อย่างนี้

ผิวเมียอยู่ด้วยกันก็อยู่ไม่ได้นะ เป็นฟินเป็นไฟอยู่ด้วยกันนั้นแหละ เพราะไวใจ
กันไม่ได้ เนื่องจากราคาตัณหาที่ลูกกลมออกนอกเตา ผู้หญิงคนหนึ่งมันอยากได้ ๒๐
ผิว ๓๐ ผิว ร้อยผิวพันผิวหมื่นผิวก็ไม่พอ ผู้ชายคนหนึ่งก็แบบเดียวกัน ได้เมียหนึ่งสอง
เมียไม่พอ ๒๐ เมีย ๓๐ เมีย พันเมียหมื่นเมียเป็นล้านเมียก็ไม่พอ ๆ นี่คือไฟนอกเตาดู
เอา มันลูกกลมไปทุกแห่งทุกหนเผาไหม้ไปหมด นี่ละราคาตัณหา มันเผาบ้านเผาเมือง
มันเผาอยู่อย่างนี้ เพราะคนส่งเสริมมัน

ถ้าต่างคนต่างมีศีลธรรม เข้มงวดกวัดขันระมัดระวังให้เป็นไฟในเตา ก็ใช้
ประโยชน์ได้ เห็นไหมไฟอยู่ในเตา หุงต้มแกงอะไรก็เอาจากไฟในเตา ไม่ได้เอาจากไฟ
นอกเตาละนะ ความลูกกลมเหล่านี้มันฉิบหาย ความอยู่ในเตามันเป็นผลเป็นประโยชน์
อันนี้ก็เลสตัณหาเหล่านี้ ท่านรักษาให้เป็นไฟในเตาจึงเรียกว่ากามคุณ กามคุณแปลว่า
อะไร กามเป็นคุณเป็นประโยชน์ หรือว่าคุณของกาม

คือรักษาไว้ด้วยศีลธรรมแล้วกามก็เป็นคุณเป็นประโยชน์ ถ้ารักษาไว้ไม่ได้แล้วก็
ว่ากามโทษ กลับกันปั๊บเดียวเลยเป็นกามโทษ มีแต่โทษของกามทั้งนั้นเผาไหม้บ้าน
เมืองเวลานี้ เพราะคนไม่รู้จักประมาณ ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม เป็นบ้ากันทั้งโลกทั้งสงสาร ศีล
ธรรมไม่มี น้ำดับไฟไม่มี มีแต่ไฟลูกกลมอย่างเดียว แล้วก็ไสกันเข้ามา เชื้อไฟอยู่ที่ไหน
ไปกว้านเข้ามาเผา ๆ นั่นซิ

นี่อ่านเสียเต็มที่แล้ว ธรรมพระพุทเธาก็มีปากเดียวเท่านั้นมาพูดให้พี่น้องทั้ง
หลายฟัง คลื่นกิเลสมันเท่าท้องฟ้ามหาสมุทร ธรรมเท่ากับฝ่ามือ ต้านทานกันได้อย่างไร นี่
มาพูดปากเดียวนี้ ทั้งโลกนี้เป็นโลกกิเลสทั้งนั้น เป็นคลื่นของกิเลสทั้งนั้น แล้วมันก็โจมตี
ตีแหลกไปหมด หว่าพุดบ้า ๆ บอ ๆ พุดไม่มีหลักมีเกณฑ์ พุดดูพุดดำ พุดโมโหโทโส
พุดหยาบพุดโลน กิเลสมันหาไปอย่างนั้นนะมันกลบของมัน

ตัวมันตัวหยาบโลนที่สุด ตัวสกปรกที่สุด ตัวโหดร้ายที่สุด คือกิเลส แต่มันไม่ให้
แต่มัน พอธรรมแทรกเข้าไปมันจะโจมตีทันทีเลย เห็นไหมอำนาจของกิเลส มันรุนแรง
ขนาดนี้ละ ธรรมจึงอยู่ไม่ได้เวลานี้ แดกไปหมด คนดีจะอยู่ไม่ได้นะ จะมีแต่คนชั่ว
เต็มบ้านเต็มเมือง เผากันตลอดเวลาคนชั่ว เผากันไม่มีประมาณ ความชั่วคนชั่วเผากัน
เผาตลอดเวลาไม่มีประมาณ ศีลธรรมไม่ได้เผา แต่อยู่ไม่ได้นะคนดี แม้จะไปทำในราช
การงานเมืองก็ถูกเขาเขี่ยเขาเตะออกจากวงงาน อย่างน้อยก็อยู่ไม่ได้ รำคาญกับพวก
สกปรกโสมนี่

มันทำลายตัวเอง ทำลายชาติบ้านเมือง ทำลายสังคมไม่มีประมาณพวกนี้ ทำลายหมด คนดีที่มีศีลธรรม มีขอบเขตมีหลักมีเกณฑ์ต่อชาติบ้านเมืองอยู่ไม่ได้นะ อย่างน้อยก็รำคาญ มากกว่านั้นถูกบีบถูกเขี่ยออกไป ๆ ให้มีแต่พวกเลวที่สุดอยู่ในวงงาน แล้วสนุกกินสนุกกลืนกันไปແหลกกันไปหมดนั่นแหละ นี่พวกสกปรกมากที่สุด พวกทำลายชาติบ้านเมืองคือพวกสกปรกมากที่สุดจะทำลาย จะเป็นใครทำลาย

แล้วกรีธาออกมาในระดับหน้าร้านนะ ให้สวยให้งามทุกสิ่งทุกอย่าง ให้ดูแล้วเจริญหูเจริญตา มันเจริญตากิเลสเพื่อเผาคนต่างหากนี่นะ มันไม่เจริญตาเพื่อความชุ่มเย็นของจิตใจนี่นะ นี่ละความห่างเหินจากศีลจากธรรมเป็นอย่างนี้ พี่น้องทั้งหลายจำเอานะ พิจารณา วันนี้เปิดอีกช่องทางให้พากันฟัง

ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนี้ละ ดูโลกดูตลอดทั่วถึง ไม่มีใครดูละเอียดยิ่งกว่าธรรมดูโลก ไม่มีใครดูละเอียดยิ่งกว่าธรรมดูกิเลส แต่ธรรมดูกิเลสท่านไม่ได้เหมือนกิเลสดูธรรม กิเลสดูธรรมโจมตีทันที ๆ เอาให้ແหลกเหลวไปหมด ตัวสกปรกที่สุดเป็นพินเป็นไฟที่สุดคือกิเลส แต่ไม่มีใครเห็น ไม่มีใครยกโทษมัน ไม่มีใครหลีกเลี่ยงมัน ไม่มีใครเห็นว่ามันเป็นข้าศึกศัตรู จึงต่างคนต่างสั่งสม เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็ต่างคนต่างเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กัน

มองเห็นหน้ากันถามเรื่องสุขเรื่องทุกข์ มีแต่กองทุกข์เอามาอวดกัน ความสุขมีที่ไหนรายใดเอามาอวดบ้างซิ เอา เราพูดเฉพาะในประเทศไทยของเรานี้ ที่พากันติดกันดินจนจะเป็นจะตาย ตั้งแต่วันเกิดมาจนกระทั่งปานนี้ ได้ความสุขอะไรมาอวดบ้าง เพราะอำนาจของกิเลสพาแสวงหานะ มีไหม ไม่มีนี่นะ

ถ้าเป็นธรรมแล้วมีทันที อยู่ที่ไหนก็มีถ้ามีธรรม อย่างน้อยเข้าห้องพระไปทำความสงบเย็น พุทฺโธ ธัมโม สังโฆ ระลึก อิติปิโส ภควา ภาวนาพุทฺโธ ๆ เย็นจ๋าลงไปเย็น นั่นละน้ำดับไฟดับเวลานั้น นอกจากนั้นแล้วมีแต่ไฟเผา ไฟเผาทำให้เดือดพล่าน ๆ อยู่ นั่นละไฟเผา น้ำ เมื่อมันมีกำลังมากน้ำที่ให้ความร่มเย็นก็ให้ไม่ได้ คนดีมีน้อย คนชั่วมีมาก มันเผาคนดีให้ແหลกไปอย่างนั้นแหละ

ให้พากันมีหลักมีเกณฑ์บ้างซิ เมืองไทยเราทั้งเมืองทั้งชาติ ศาสนาพุทธเป็นหลัก เป็นเกณฑ์อันสำคัญที่จะนำไปปฏิบัติให้เป็นแก่นเป็นสาร เป็นเนื้อเป็นหนังแก่ชาติไทยของเรา อันนี้มีแต่เอาพวกกาฝากเข้ามา ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นพวกประเภทกาฝาก ลากเข็นกันเข้ามา กว้านกันเข้ามา เอามาเผาบ้านเผาเมือง เข้ามาที่ตรงไหนเป็นไฟที่ตรงนั้นเผาที่ตรงนั้น

ได้อะไรมาก็ต้องเอาตับเอาปอดของเราไปกิน ๆ พวกนี้พวกฉลาดหาकिनดับกินปอดคนโง่งนะ แล้วคนโง่งอย่างเมืองไทยของเรานี้มีหลวงตาบัวเป็นต้น แล้วไม่มีดับติดตัว

นะ หลวงตาบัวพูดไว้ ๆ อยู่เวลานี้ท่านทั้งหลายเข้าใจว่ามีดับหรือ ไม่ได้มีดับ กิเลส
กาฝากเอาไปกินหมดนั่นแหละ อย่าให้มันเป็นเหมือนหลวงตาบัวไม่มีดับนะ ให้พากันมี
ดับบ้างซิ ให้เหลือหลออยู่ในเนื้อในกายของตัวเองบ้าง นี่หลวงตานี้หมดดับแล้วนะ
เพราะความโง่นั้นแหละให้กิเลสมันเผาเอา ๆ กินเอา มาจากทิศใดแดนใดคว้ามับ ๆ ลิง
ร้อยตัวสู้ไม่ได้ เรื่องคว้านสิ่งฉิบหายมาเผาตัวเองนี่ลิงร้อยตัวสู้ไม่ได้

ดูจริง ๆ ดูโลก พระพุทธเจ้าท่านดูจริง ๆ ดูจนเป็นโลกวิทู รู้แจ้งเห็นจริงโลก ทั้ง
กิเลสทั้งธรรมกระจ่างแจ้งไปหมด แล้วคัดเลือกเอาธรรมมาสอนโลก แต่พวกเราที่เป็น
ชาวพุทธมันกลายเป็นชาวผีไปแล้ว ไม่ได้เป็นชาวพุทธนะเวลานี้ เป็นชาวผีไปหมด ที่พูด
เหล่านี้พากันเอาไปพิจารณานะ ไม่ได้พูดทิ้งเปล่า ๆ นะ

การปฏิบัติตัวมานี้ก็แทบล้มแทบตาย เคนตายมาได้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย
อย่างที่เรทำประโยชน์ให้โลกเวลานี้ ตัวเราเองเราไม่มีอะไร เราพอทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว
ถ้าเป็นน้ำก็เต็มแก้วแล้ว ไม่มีอะไรจะมาเพิ่มเติมอีกแล้วเรียกว่าพอ ทุกสิ่งทุกอย่างพอ
หมดแล้วไม่บกพร่องอะไรเลย อยู่ด้วยความพอ ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ด้วยความพอ ลม
หายใจหายใจอยู่ด้วยความพอถึงวันตาย ถึงวันตายไปด้วยความพอ ตายแล้วก็พอ ยังมี
ชีวิตอยู่นี้ก็พอ

แต่เหตุใดจึงมาดิ้นรนกระวนกระวาย พาพี่น้องทั้งหลายติดดินเพื่อชาติไทยของ
เรา ซึ่งเวลานี้กำลังจะล่มจมอยู่ด้วยความเห่อของชาติไทยเรานั้นแหละ ให้พี่น้องขึ้นมา
ด้วยความมีสติตั้งยับยั้งตัวเอง ต่างคนต่างยับยั้งตัวเองบ้าง แล้วก็ได้ตะเกียกตะกายมา
ช่วยพี่น้องทั้งหลายอยู่เวลานี้ เราไม่ได้มาด้วยความหิวโหย เราไม่ได้มาด้วยความหวัง
อะไรจากพี่น้องชาวไทยทั้งหลาย เราหวังให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายได้ฟื้นขึ้นมาจากที่
กำลังหล่มลึกอยู่เวลานี้ ให้กลับตัวขึ้นมาด้วยความมีสติตั้ง ปรับเนื้อปรับตัวให้เข้ากับ
เหตุการณ์ที่เป็นสิ่งที่เลวร้ายกำลังล้อมรอบประเทศไทยเราอยู่เวลานี้ ให้ต่างคนต่างรู้
เนื้อรู้ตัว

ทุกสิ่งทุกอย่างให้ประหยัด ฟังคำว่าประหยัด เต็มนี้มันไม่ประหยัดนะ มันเพื่อ
เสียทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อหมดเลย ไม่มีขอบเขตไม่มีหลักมีเกณฑ์ ให้มีขอบเขตบ้าง ให้
ประหยัด การอยู่การกินการใช้การสอยให้ประหยัดเข้ามาทุกด้านทุกทาง นี้เรียกว่าการ
ปรับตัวเพื่อความมั่นคงของชาติบ้านเมืองและตัวของเราเอง ต้องปรับอย่างนั้น นี่ก็
พยายามช่วยพี่น้องทั้งหลาย เราช่วยเต็มเหนี่ยว ถ้าพูดถึงเรื่องร่างกายนี้ ลำบากลำบาก
ไม่อยากเล่นไหนแล้ว ไม่อยากเอาไหนแล้ว ปล่อยเลย แต่พอว่าชาติไทยเท่านั้นก็บั้นขึ้น
มา ๆ เพื่อช่วยพี่น้องทั้งหลาย

เพราะการเป็นผู้นำไม่ได้โง่ได้อวดนะ ผู้นำไปหาซิทาที่ไหน หลวงตานี้ไปหาแล้วนะ ก่อนที่จะมาเป็นผู้นำการบริจาของพี่น้องทั้งหลายนี้หาเสียจนอกจะแตก พุดให้ตรงศัพท์เลยเถียว ไม่ใช่อยู่ ๆ ก็เอาหัวชนฝามาเป็นผู้นำนะ ก่อนที่จะมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้คิดเสียจนเต็มหัวอก เพื่อความแคล้วคลาดปลอดภัยของชาติไทยเรา เราจะออกทางไหน ๆ จะมอบให้หน่วยงานใด มอบให้บุคคลผู้ใด ที่จะเป็นผู้นำเพื่อความปลอดภัยของชาติไทยเรา มองไปที่ไหนก็ปิดตันอันตู่ไปหมด ๆ มีแต่อันตรายรอบด้าน ๆ มันปลอดภัยไม่ได้ เคลื่อนออกไปก็เป็นพินเป็นไฟเผากันไปพร้อม ๆ นี่ละจึงว่าหาผู้นำที่หาที่ไหนว่างั้นเลย มันหาไม่ได้

ก่อนที่เราจะออกมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย เราหาผู้นำก่อนนะหาหมดประเทศไทย ไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามผู้ใด เรื่องความปลอดภัยไม่ปลอดภัยมันอยู่ในช่องนั้น ๆ ก็บอกว่ามันมี จะมีอยู่กับใครก็ตาม มันไม่ปลอดภัยก็บอกว่าไม่ปลอดภัย จนหมดสติกำลังความสามารถค้นที่ไหนก็ไม่ได้ พอที่จะไว้วางใจเพื่อความปลอดภัยของชาติเรา มันมีแต่ช่องโหว่ ๆ เต็มบ้านเต็มเมือง ก็เพราะขาดศีลขาดธรรมนั้นแหละไม่ใช่ขาดอะไรนะ ที่จะทำให้ไว้ใจกันไม่ได้ คนทั้งชาติไว้ใจกันไม่ได้เพราะขาดศีลขาดธรรม มีแต่กิเลสตัณหาย้ายี่ตีเหล็กเผาไปหมดบ้านหมดเมืองแล้วคนเราไว้ใจกันได้อย่างไร

ผู้นำที่ไว้ใจได้ต้องเป็นผู้มีธรรม ไม่มีธรรมไว้ใจกันไม่ได้ ผัวกับเมียทะเลาะกันกัดกันแตกจากกันก็เพราะความไว้วางใจกันไม่ได้ ถ้ามีศีลธรรมเข้าไปบิบบเท่านี้ ผัวเมียเป็นคู่ฟุ้งเป็นฟุ้งตายฝากเป็นฝากตาย ลมหายใจจุมูกเดียวกันพอแล้ว ไม่ต้องหาสองสามจุมูกละคนหนึ่ง ๆ เพียงลมหายใจจุมูกเดียวพอแล้วสองคนสามคนผัวเมียณะ เท่า นั้นพอ ลูกคนหนึ่ง ผัวคนหนึ่ง เมียคนหนึ่ง สามคนนี้จุมูกอันเดียวกันพอแล้ว นี่เพราะความไว้วางใจกัน นี่ละธรรมไปอยู่ที่ไหนตายใจได้ที่นั้น

นี่จะหาผู้ที่ตายใจมาเพื่อฝากฝังชีวิตจิตใจฝากบ้านฝากเมืองให้กับผู้นั้น พาหน้าชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองแน่นอนหนามันคงมันก็หาไม่ได้จะว่าไง นี่ละที่ว่าหา ไม่ใช่แบบหัวชนฝามาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนะ คิดขนาดนั้นละก่อนที่จะมาเป็นผู้นำ หมดทาง จนจะหมดหวัง จึงได้ยื้อนมาหาเจ้าของนั้นซิ จะว่าเจ้าของอวดเราก็ไม่ได้อวดเรา พุดตามหลักความจริง เราเชื่อเราก็บอกว่าเราเชื่อเรา เมื่อหาที่เชื่อไม่ได้แล้วเจ้าของเชื่อเจ้าของได้ไหม ยื้อนเข้ามาแล้วที่นี้

เจ้าของแน่ใจว่าเชื่อได้ มีเท่าไรปลอดภัยทั้งนั้น แน่ใจ หมดทุกด้านแล้วมาลงที่จุดนี้ จะมีมากมีน้อยก็ตามแน่ใจว่าปลอดภัย ๆ รวมแล้วก็จึงมาลงจุดนี้ละ น้อยก็ตามมากก็ตามขอให้ปลอดภัยเป็นที่พอใจ ได้สตาางค์หนึ่งไม่หลุดไม้หลุดมือก็ใช้ได้ ได้สิบสตาางค์ยี่สิบสตาางค์ไม่หลุดไม้หลุดมือรื้อวไหลไปไหนก็ใช้ได้ ๆ มีหมื่นมีแสนมีล้านขาด

สะบัดไปหมดใช้ไม่ได้เลย นั่นเอาตรงนี้จะปะเป็นจุดวัดดวงกัน มีเงินหมื่นเงินแสนเงินล้าน
ไว้ใจไม่ได้ รั้วไหลแตกซึ่มไปเป็นประโยชน์อะไร มีห้าสตางค์ไม่รั้วไหลแตกซึ่มก็เป็น
ประโยชน์ห้าสตางค์ สุดท้ายก็มาลงห้าสตางค์นี้แหละ

มีน้อยวาสนาน้อยเอาช่องเล็ก ๆ ถ้าเป็นท่อน้ำก็ท่อเล็ก ๆ ไหลลงไปช่องนี้ทะลุ
ปรุปรุถึงความปลอดภัย ๆ เอ้า ช่องนี้ จึงได้นำตัวออกมาประกาศพี่น้องทั้งหลาย
ให้ทราบทั่วหน้ากัน ว่าเวลานี้ได้เป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายแล้วนะ ใครมาบริจาคเราก็รับไว้
ๆ เพื่อเข้าคลังหลวง เข้าคลังหลวงก็เพื่อความปลอดภัยของชาติเรานั่นเอง เราจึงได้เริ่ม
รับมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งปานนี้ด้วยความเชื่อตัวเอง ว่าร้อยก็ร้อย ว่าล้านก็ล้าน
เปอร์เซ็นต์ เราไม่สงสัยในตัวของเราแล้ว เราเป็นผู้อิมพอลแล้วทุกอย่าง

เราไม่หวังอะไรทั้งนั้นนอกจากความเมตตาสงสารโลก จึงได้สละตัวลงเต็ม
เหนียว เอ้า ชาตินี้จะขาดสะบั้นลงไป ถ้าหัวหลวงตาบ๊วยยังไม่ขาดชาติจะขาดไปไม่ได้ว่า
งั้นเลย หลวงตาบ๊วยเอาหัวเอาคอเข้ารองชาติบ้านเมืองของเราเลยในการเป็นผู้นำคราวนี้
ไม่ได้ทำเล่น ๆ นะ ถ้าคอหรือหัวชาติบ้านเมืองเราจะขาด ขอให้คอหลวงตาบ๊วยขาดไป
เสียก่อนคอของชาติจึงจะขาดไปได้ตามหลัง ถ้าคอหลวงตาบ๊วยมีอยู่จะพิดจนเต็ม
เหนียวไม่มีหยุดมีถอย พิดกับอะไร พิดกับความจนของชาติไทยของเรานั้นแหละ

ต่างคนต่างชวนชวาย ต่างคนต่างติดต่างดิน ช่วยคนละไม้ละมือ ใครอยู่ที่ไหน
เอ้า ช่วยกัน ๆ นี่คือการเจริญของชาติบ้านเมือง เมื่อได้มาแล้วเก็บหอมรอมริบไหลลง
สู่ช่องปลอดภัย เมืองไทยของเราเจริญได้รอดได้

เอาละพอ